



ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหาร
ของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

● นิตยา เอกนิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน
และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

**The Relationship between Administration Behaviours of School
Executives and the Effectiveness in Academic Administration in Schools
Under Mueang Nakhon Phanom Municipality**

นิตยา เอกนิพนธ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนใน 6 โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 36 คน และครูผู้สอน จำนวน 99 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.65 - 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และด้านประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.58 - 0.88 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก 3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ไม่แตกต่างกัน 4) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ไม่แตกต่างกัน 5) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ที่มี

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน 6) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน 7) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 8) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนมที่ค้นหาแนวทางพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน ด้านการตัดสินใจ ด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน และด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ส่วนประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนและด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนวทางพัฒนาไว้แล้ว

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the relationship between administrative behaviours of school administrators and effectiveness of the administration of academic affairs in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality. Selected by stratified random sampling, samples of the study which were classified by positions held and working experiences, consisted of 36 school administrators and 99 teachers in 6 schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality. Instrument used to collect data was a set of questionnaires which included 2 parts – the first part's questions of which discrimination power and reliability were 0.65-0.87 and 0.98 respectively, were about the administrative behaviours of school administrators; whereas those of the second part with the discrimination power of 0.58-0.88 and the reliability of 0.99, were about the effectiveness of the administration of academic affairs. Statistics for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, t-test, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The findings of the study revealed that : 1) Administrative behaviours of school administrators as a whole were at the high level according to the opinions of school administrators and teachers in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality. 2) Effectiveness of the administration of academic affairs as a whole were at the high level according to the opinions of school administrators and teachers in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality. 3) Administrative behaviours of school administrators in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality were not different among the opinions of school administrators and teachers. 4) Effectiveness of the administration of academic affairs in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality were not different among the opinions of school administrators and teachers. 5) Administrative behaviours of school administrators in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality were not different among the opinions of school administrators and teachers with different working experiences. 6) Effectiveness of the administration of academic affairs in schools under Mueang Nakhon

Phanom Municipality were not different among the opinions of school administrators and teachers with different working experiences. 7)Administrative behaviours of school administrators and effectiveness of the administration of academic affairs in schools under Mueang Nakhon Phanom Municipality enjoyed a statistically positive relationship at the significant level of .01. 8)Areas of Administrative behaviours of school administrators under Mueang Nakhon Phanom Municipality that need to be developed were ability to communicate, ability to interact with and influence on the others, ability to make decisions , ability to supervise, and ability to set working and training standards; whereas students' development activities and learning resources development were areas of the effectiveness of the administration of academic affairs that need to be improved. However, all guidelines for development were already suggested in the research.

บทนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคล สังคมและประเทศชาติ การศึกษาที่ดีจะช่วยพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติและนโยบายของรัฐ ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานรับผิดชอบหลายระดับและหลายหน่วยงาน แต่โรงเรียนหรือสถานศึกษาถือเป็นหน่วยงานที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นหน่วยงานปฏิบัติการ โรงเรียนเป็นองค์การให้บริการที่ผูกพันกับเรื่องของการเรียนการสอนเป็นหลัก เป้าหมายสุดท้ายของโรงเรียน คือ การเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนจึงควรเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้มากกว่าองค์การประเภทใดๆ การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับโรงเรียนเป็นสิ่งท้าทายความรับผิดชอบของผู้บริหารอย่างมาก โดยสิ่งท้าทายนั้นก็คือการพัฒนาทั้งในระดับตัวบุคคล กลุ่ม และองค์การ ซึ่งการพัฒนาไม่ควรแยกออกจากกันเพราะส่วนต่างช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาซึ่งกันและกัน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นทั้งนักส่งเสริม นักท้าทาย นักสร้างสรรค์และนักประสานเพื่อความก้าวหน้าของบุคคล กลุ่มและองค์การ (Hoy, Miskel and Ubben, 2001 ; อ้างถึงใน วิโรจน์ สารัตนะ. 2548 : 5 - 6)

ผู้บริหารถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดและมีอิทธิพลต่อบรรยากาศในการทำงานเพื่อให้หน่วยงานบรรลุความสำเร็จทั้งด้านคุณภาพและด้านปริมาณ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของหน่วยงานขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้บริหารในการจูงใจให้ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ บุญประคม. 2544 : 37) ผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานจะต้องใช้ความสามารถในการบริหารและจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนที่บริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน นอกจากนี้พฤติกรรมกรรมการบริหารยังมีผลต่อทัศนคติของครูและบุคลากรในโรงเรียน เพราะถ้าบุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมของผู้บริหาร ก็หมายความว่า ครูและบุคลากรมีความศรัทธาต่อผู้บริหาร ก่อให้เกิดความเต็มใจและความร่วมมือในการปฏิบัติงานช่วยให้เกิดประสิทธิผลที่ดี ในทางตรงข้าม ถ้าผู้บริหารมีคุณลักษณะที่ไม่ตรงกับความต้องการของบุคลากร ขวัญและกำลังใจของบุคลากรก็จะขาดหายไป อาจทำให้หน่วยงานนั้นล้มเหลวได้ ดังนั้นกระบวนการบริหารจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จในการ

พัฒนาคุณภาพครูได้นั้น ย่อมต้องการผู้บริหารที่มีคุณภาพ มีทักษะที่เหมาะสมในกระบวนการบริหารจัดการ การศึกษาที่ดี มีความกล้าหาญในการตัดสินใจที่รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็น กลไกหลักในการขับเคลื่อนการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมุ่งเน้นให้มีการปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้มีเอกภาพทางนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจาย อำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีอิสระในการบริหารจัดการ ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของรัฐ ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป โดย เฉพาะงานวิชาการเป็นงานหลักที่ต้องเอาใจใส่อย่างจริงจัง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนา คุณภาพการศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีความสามารถและ อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การบริหารให้มีประสิทธิภาพประสบผลสำเร็จตามจุดหมายได้นั้นขึ้นอยู่กับ ผู้บังคับบัญชาเป็นสำคัญ ผู้นำนั้นถือได้ว่าเป็นหลักชัยของหน่วยงานและเป็นดวงประทีปของผู้ปฏิบัติหรือ ผู้ได้บังคับบัญชา ด้วยความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบทบาทของผู้บริหารที่สังคมคาดหวังนั้น ต้องมีความ สามารถและมีศักยภาพในอันที่จะบริหารจัดการภาระงานต่างๆ ภายในสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นผู้มีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการและคงไว้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรม ควบคู่กับความรู้ ดังที่ พันัส หันนาคินทร์ (2542 : 5) กล่าวว่า “ในการดำเนินการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา จำเป็นต้องมีผู้บริหารคอยดูแลให้งานขับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพและตัวชี้วัดความสำเร็จของ การบริหารสถานศึกษานั้นอยู่ที่ความสามารถในการสร้างยุทธศาสตร์บริหารงานให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมการบริหารงานด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย สามารถใช้ ประโยชน์จากบุคลากรและปัจจัยในการจัดกิจกรรมที่มีอยู่ได้อย่างสูงสุด โดยผลผลิตที่ออกมาคือนักเรียนต้อง เป็นคนดี คนเก่งและสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ”

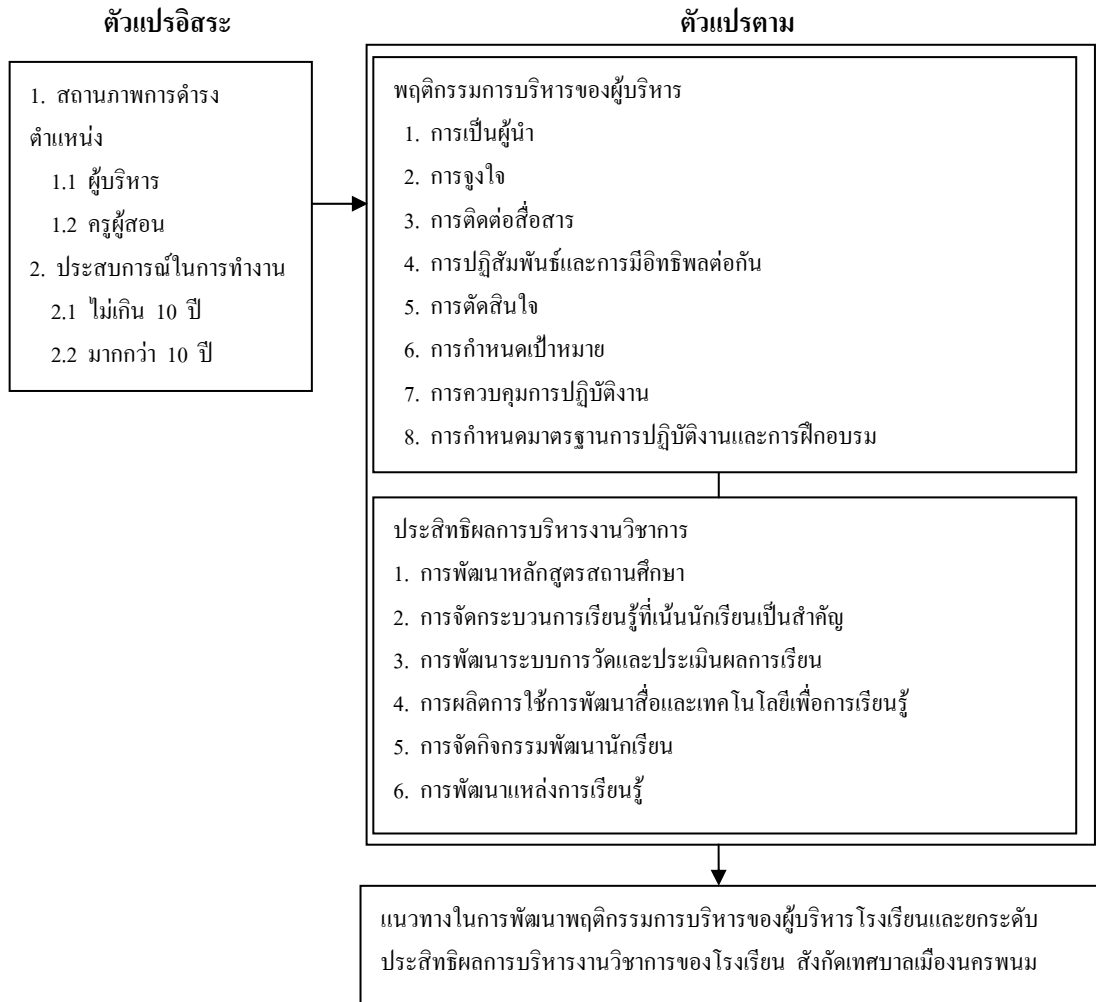
จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารมีส่วนสำคัญต่อ ความสำเร็จหรือประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน แต่พฤติกรรมการบริหารแบบใดที่จะส่งผลให้ โรงเรียนมีประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสูงที่สุดยังไม่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการบริหาร ของผู้บริหารและพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
8. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนและยกระดับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

กรอบแนวคิดของการวิจัย



วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ประจำปีการศึกษา 2552 จาก 6 โรงเรียน จำนวน 195 คน ซึ่งจำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน ครูผู้สอน จำนวน 159 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ปีการศึกษา 2552 ใน 6 โรงเรียน จำนวน 135 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานภาพเป็นชั้น (Strata)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.65 - 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.58 - 0.88 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 107)

3.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 96)

3.3 สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (Independent Samples) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม กรณีมีสถานภาพและประสบการณ์แตกต่างกัน

3.4 ใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

3.5 แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม นำผลการวิจัยพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม มาวางแผนทางการพัฒนาและเสนอผู้เชี่ยวชาญ 10 คน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก
3. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ไม่แตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ไม่แตกต่างกัน
5. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
6. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
7. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ที่ต้องหาแนวทางพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการติดต่อสื่อสารด้านการปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน ด้านการตัดสินใจ ด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน และด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ส่วนประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่ต้องหาแนวทางพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า“พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก” ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถในการพัฒนางานต่างๆผู้บริหารใช้เป้าหมายสูงสุดของโรงเรียนเป็นพลังจูงใจครู ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้วยวิธีการสื่อสารสองทาง ผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารประเมินประสิทธิภาพของครูโดยนำข้อมูลการประเมินของหลายฝ่ายมาพิจารณา เพื่อให้การปฏิบัติงานของครูบรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พันธุ์เทพ ใจคำ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะ

ผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจูงใจ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรม ด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน

2. สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก” ผลการที่วิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเงื่อนไขของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ในหมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความตื่นตัวและมีการเข้ารับการอบรมประชุมสัมมนา ศึกษาดูงานด้านการบริหารงานวิชาการ ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเพิ่มขึ้น มีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานกับชุมชนและมีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมโดยรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย มีการระดมสรรพกำลังในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการปรับเปลี่ยนในการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาเร่งทำผลงาน จึงทำให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อัครพงศ์ เทพิน (2548 : 156-157) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกลนคร เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก วิจลน์ โภยาแสง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นาครินทร์ คำรัมย์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกาญจนาภิเษก วิทยาลัยกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ ทนงศักดิ์ เจริญชัย (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และด้านการผลิต การใช้ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

3. สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้เน้นให้การบริหารการศึกษาตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับโรงเรียนเป็นการบริหารโดยคณะบุคคล ที่มาจากหลายฝ่ายในสังคม และเน้นให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 8 (2) ดังนั้นผู้บริหารไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม จึงต้องมุ่งเน้นการบริหารงานโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม ทำให้ทั้งผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียนเปรียบเสมือนตนเองเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารงานโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม จึงไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พันธุ์เทพ ใจคำ (2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

4. สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้ครอบคลุมสาระตามหลักลำดับความสำคัญ ทำให้ทุกคนมีความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา การปฏิบัติรูปครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูประบบการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษา การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการจัดการศึกษาให้ตอบสนองกันระหว่างหลักสูตรของสถานศึกษากับความต้องการของบุคคลในชุมชนหรือสังคม เปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จึงทำให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิณณ์ โภชาแสง (2548:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ อนันต์ กตารัตน์ (2545:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารที่ได้รับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนสามารถผสมผสานความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในบริหารงานภายใน โรงเรียน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารมีมนุษย

สัมพันธ์ที่ดี ไม่วางตัวเป็นผู้บังคับบัญชาแต่วางตัวเหมือนเพื่อนร่วมงาน เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่าง ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการยอมรับซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากและมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะต่างก็ได้มองเห็นแนวทางในการบริหารงานโรงเรียนว่าผู้บริหารและครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงเรียนอย่างเท่าเทียมกันและทุกคนได้รับการปฏิบัติจากผู้บริหารอย่างดี ทำให้พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พันธุ์เทพ ใจคำ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

6. สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันแตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและครูผู้สอนได้ทำงานร่วมกันมาโดยตลอดทำให้มองเห็นผลสำเร็จของงานไปในทางเดียวกัน ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ มีความเป็นผู้นำ ประกอบกับในปัจจุบันทุกหน่วยงานได้ใช้แผนกลยุทธ์ในรูปแบบของธรรมนูญโรงเรียนมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นการวางแผนป้องกันปัญหาและกำหนดรูปแบบตลอดจนยุทธวิธีที่จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีในด้านการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน แต่ก็มองเห็นผลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด จึงมีมุมมองในเรื่องประสิทธิผลของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันต์ กตารัตน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารที่ได้รับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ วิจลน์ โกษาแสง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

7. สมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เงื่อนไขของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ในหมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก (กรมวิชาการ. 2545 : 4-6) ดังนั้นจึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความตื่นตัว

พยายามพัฒนาตัวเองโดยเข้ารับการอบรม ประชุมสัมมนา ศึกษาดูงานในด้านการบริหารจัดการ ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพิ่มขึ้น โรงเรียนมีการพัฒนาในทุกด้านจนกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พฤติกรรมการบริหารส่งผลให้ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และมองการณ์ไกล ดังนั้นจึงทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พันธุ์เทพ ใจคำ(2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกและสอดคล้องกับ ทนงศักดิ์ เจริญชัย (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางการบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ส่งผลต่อความพอใจของทุกฝ่าย ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลตามมุ่งหวังไว้ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการได้

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม อยู่ในระดับมาก ดังนั้น สถานศึกษาควรรักษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้อยู่ในมาตรฐานนี้ตลอดไป

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน และพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนมเป็นที่ยอมรับของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารด้วยตนเองและครูผู้สอน โดยมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานไม่ว่าจะมีประสบการณ์มากหรือน้อยมีสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้บริหาร สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ควรเผยแพร่เทคนิคในการบริหารงานแก่ผู้บริหารในสถาบันอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการต่อไป

1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนมตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนไม่แตกต่างกันและระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม เป็นที่น่าพอใจทำให้ผู้ร่วมงานพอใจมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ควรรักษาระดับประสิทธิผลเช่นนี้ต่อไป

1.5 จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก แสดงให้เห็นว่า ถ้าพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนดีก็ย่อมส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนดีตามไปด้วย ดังนั้นผู้บริหารควรรักษาระดับพฤติกรรมนี้ไว้และหาทางทำให้พฤติกรรมการบริหารงานสูงยิ่งขึ้นอีก เพื่อให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม เช่น วัฒนธรรมองค์กร องค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สถาบันอื่นหรือพื้นที่อื่น

2.4 ควรแสวงหาเครื่องมือหรือสื่อที่สามารถเพิ่มพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เช่น โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ทนงศักดิ์ เจริญชัย. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- นาครินทร์ คำรัมย์. (2549). รูปแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กापสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากापสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____ . (2545). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- พนัส หันนาคินทร์. (2542). การศึกษาของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พันธ์เทพ ใจคำ. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. (อัครา).
- วิมลย์ โกษาแสง. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- วิชากร,กรม. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2548). การบริหารสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ทิพย์สุทธิ.
- สมบัติ บุญประคม. (2544). “ผู้บริหารยุคปฏิรูปการศึกษาตามคุณลักษณะ 5 ป” ประชาศึกษา. กรุงเทพฯ : สิงหาคม-กันยายน.
- อนันต์ กตารัตน์. (2545). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารที่ได้รับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- อัครพงศ์ เทพิน. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).